

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 7

Evangelický farář Vladimír Míčán podnikl v roce 1934 cestopisnou výpravu do Bulharska, aby navštívil místa, kde žili čeští a slovenští osadníci. Svoje poznámky z cesty vydal v útlé knížce *Nevratem v nový svět*, která v roce 1934 vyšla nákladem časopisu *SVĚTLO A PRAVDA* v *Knižnici Biblické jednoty v Brně*.

Z této publikace zveřejňujeme část, která se týká osadníků ze Svaté Heleny kteří založili českou vesnici Vojvodovo v Bulharsku. Zde je sedmý díl úryvku z knihy *Nevratem v nový svět*:

VLADIMÍR

MÍČAN.

Nepřátel v nový svět

*O českoslov. osadnících v Bulharsku -
Něco o českoslovácích v Jugoslávii a Maďarsku*

BIBLICKÁ JEDNOTA

KČ 11.-

Šlo na hodinu dvanáctou . . .

„Když jsem unavený, nejsem nic platný“, podotkl náš hostitel, „a po té denní práci tělo si žádá odpočinku. A co bychom byli zítra ve shromáždění platni, kdybychom nebyli dospalí . . .“

Abychom do židů nespítali . . .¹⁷²⁾

Měli jsme se k rozchodu. Avšak než jsme si pravice podali, vyprávěl nám hostitel¹⁷³⁾ svůj sen:

„Když se dělal den, měl jsem sen o vás. Šli jsme do neznámého shromáždění. Bylo tam mnoho Bulharů. Viděl jsem tam i známou Bulharku. Ale vás pro množství zástupu jsem neviděl. Povídám Bulharce: „Člověka slyším, ale nevidím ho!“

V tom žena mne chytila za rameno.

„Už je den“, budí mne.

A nešťastný ten člověk měl vždy pocit, jako by ho někdo za nohu chytal . . .

*

Zvěrolékař se vracel v noci domů. Kočí se mu opil. Spal kočí, spal i zvěrolékař. Koně šli sami. Najednou se zastavili. Cloumali sebou a nemohli ani kupředu ani zpět. Kočí nárazy vozu se probudí a volá:

Hajduko (zloději), pusť koně!

Ale ten se k tomu neměl.

Kočí křičí ještě víc.

Zvěrolékař se probudí a vystřelí . . .

Prask, prask . . .

Koně se vzepiali, trhají sebou, vůz sebou hází se strany na stranu . . . Za chvíli nastalo hrobové ticho.

Teď se teprv rozkoukali oba.

Koně se omotali řemením kolem stromu a nemohli se z místa hnouti.

Ve stromě uvázly dvě kulky a na sebe se dívali vyjeveně dva ustrašenci . . .

¹⁷²⁾ Aby židé mnoho petroleje neprodali a nebohatli.

¹⁷³⁾ Antonín Hrůza, obchodník.

Jeho bratr Alois jest starostou obce.

„Cos mne nenechala ještě čtvrt minutky a už bych ho viděl.“

„To jsem slyšel hrubý hlas, ale máte jemný . . .“

Vyprovodili jsme přátele před stavení a loučili jsme se — — —

Na noc jsem si žádal vody.

„Máme vodu mokrou.“

Usmál jsem se a vzpomněl jsem si, jak čtverácky lákal Pitra, snad i Hrůza první osadníky z Čech na Svato Helenu — — —¹⁷⁴⁾

I toto čtveráctví bylo takové nechtěné, nestrojené, řízné.

Jak nám chybí dnes v národě takový zdravý rozmar. Kolik čistší radosti by nám přinesl místo otravné žvavosti dnešních t. zv. zábavných listů . . .

*

Nedělní ráno bylo okrášleno slunečním jasem, který se rozlil po krajině vzdálené od Dunaje jen 16—17 kilometrů.

Jak mile se stkvěla vesnička Vojvodovo, jak přívětivě vyzíraly do ulic taškové střechy stavení s nevelkými okny vojvodovských krajanů!

Po nedělním dopoledním shromáždění v církvi metodistů chtělo po mém přání několik přátel navštívit se mnou shromáždění v modlitebně dítek Božích. Byla právě modlitební chvíle. Zůstali jsme před modlitebnou, abychom nevyrušovali. Procházeli jsme se vzhůru a dolů podle stavení při státní silnici z Orechova (Rahova)¹⁷⁵⁾ do Vratce.¹⁷⁶⁾ Nahlížel jsem zvědavě přes nízké dřevěné plůtky do umetených prostorných dvorků,

¹⁷⁴⁾ Viz Za chlebem vezdejším, str. 28.

¹⁷⁵⁾ Stanice Čsl. dunajské paroplavební společnosti.

¹⁷⁶⁾ Sídlo župního úřadu.

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 7

Zde si můžete stáhnout první část v PDF:

[Mican_Stranka_116Stáhnout](#)

[Mican_Stranka_117Stáhnout](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)